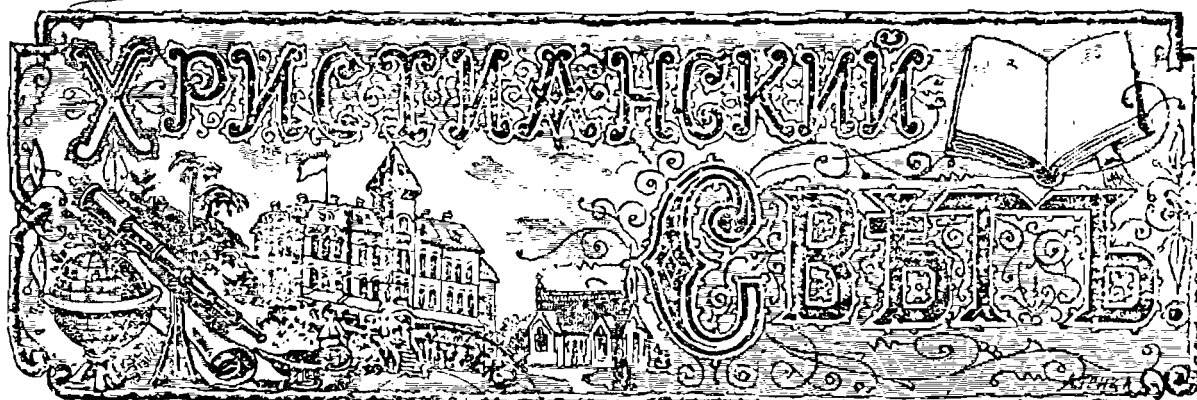

Год. I.

5812

Априлий 1892.

Брой I.

-9

ВЪВЕДЕНИЕ.

Отъ какъ съ е организирана Методистка-та Църква та съ е занимавала съ распространение-то на евангелийни религиозни книги. Тя е имала една система за продаване и разгласяване такива книги прѣди дума-та за такова книгопродавство (colportage, която е зета отъ Французи) да съ приеме въ Английскій языкъ. Г-нъ Уестей е снесвалъ книги да съ четжтъ отъ всички-тъ разряди. Прѣди сто и петдесетъ години той почналъ да печати книги на голѣмъ размѣръ. Отъ само-то си начало Методистка-та Църква е считала печать-тъ за най-сплнийтъ си съюзникъ въ добротворство. Както съ езикъ-тъ, тъй и съ перо-то възможно е да съ стори голѣмо добро или зло. Отъ тихи-тъ сили надъ умъ-тъ, печать-тъ е най-велика-та. За да придобиемъ много познания, ний трѣбва много да четемъ. Този вѣкъ е вѣкъ на книги, перодически списания, брошури и вѣстници. Подъ пме-то на *Христианскій Свѣтъ*, наше-то списание ще си старае да распространява религиозни познания. Поле-то отъ което ще събира свѣдения-та си е широко колкото самия-тъ Христианскій свѣтъ. Ний вѣрваме тъй сжщо, че това, което постоянно става въ изучний-тъ свѣтъ, ще интересува наши-тъ читатели. Ний съ благодарение признаваме, че има вече вѣколко вѣстници и перодически списания въ България, които принасятъ голѣма полза съ това дѣло развиватъ вкусъ за прочитание добри книги; нѣкои си отъ тѣхъ слѣдватъ въ нѣкои отношения сжщия-тъ начинъ, който ще слѣдваме и ний; но това, което други вършатъ тъй добръ, не може ни оправда, ако прѣнебрѣгнемъ особенна-та си длъжностъ на основание на това, че поддържаме братски отношения съ други. Ний благодаримъ Богу за всички-тъ църкви; ний ги почитаме за благородно-то дѣло, което тѣ вършатъ; но ний вѣрваме, че изпълняваме най-високитѣ си длъжности въ распространение на Христово-то цар-

ство, като оставаме твърдо вѣрни на способи-тъ на Христианско служение, които сж по Божие провидѣние наши. Ний вѣрваме, че Богъ дѣйствува бѣзпечно чрѣзъ срѣдства-та, които е наредилъ, и ний съ надѣваме, че на всяка страница на това списание, читатель-тъ ще може да забѣлѣжи наредѣтъ-тъ на Негово-то видимо царство. Това списание ще излиза ежемѣсечно, и ще съ издава отъ Килжарска-та Комисия на Методистка-та Епископална Църква. Всѣки брой ще бѣде иллюстриранъ и ще има сжщата-та величина както и настоящия-тъ. Ний ще обновяваме само кратки статии и ще си стараемъ да употребяваме ясенъ и разумителенъ языкъ, който да може всякой да разбира. При все че бихме желали да видимъ една Сединена и напълно Свободна България, ний никакъ не ще съ занимаваме съ политика-та.

НИИ СМЕ ЕВАНГЕЛСКИ ХРИСТИАНИ.

Всички интелегентни Българи, запознати съ религиозни-тъ движения на свѣтъ-тъ, знажтъ, че Методистка-та Църква отъ какъ съ е организирана е била усърдна евангелска църква. Заради това ний не ще притуряме дума-та евангелска на пме-то на наша-та църква. Това е характеръ-тъ ѝ. Малцина-та Методисти въ България привадѣжжтъ на една твърдъ голѣма Христианска църква, тъй като днесъ има повече Методисти отколкото е имало говорящи Английски езикъ на свѣтъ-тъ, когато тази църква съ е организирана прѣди 150 години. Единъ великъ Пресвитерианскій богословъ е характеризиралъ тази църква като "Живо Християнство." Само истинния организаторъ е проповѣдвалъ 40,000 проповѣди, и написалъ 400 книги малки и голѣми. Методистка-та Епископална Църква е оняз клонъ отъ велико-то Методистко семейство, които съ управлява отъ Епископи.

Христианский-тъ Свѣтъ.

Съ тѣзи думи означаваме географическо-то раздѣленіе на Христово-то царство между чловѣци-тъ. Христианский-тъ свѣтъ ся е разширявалъ отъ начало. Христианство-то въ второ-то и трето-то столѣтіе не само ся установи по всяка-та Римска Имперія, но ся въведе и въ Персія, Индия, и помежду варварски-тъ народи, чийто езикъ никога не ся е писалъ. Установяване-то на първа-та Христианска държава послѣдува обращението на Императора Константинъ. Ячичество-то тогачъ почти съвършено изчезна отъ Римска-та Имперія. Въ пето-то и шесто-то столѣтія Христианството въстѣржествува въ Сѣверна Африка, Англия, Шотландия, Галія, Испания и между пѣкон Германски плѣмена. Саксонци-тъ приехъ Христианство-то въ 803 год., и въ десето-то и единадесето-то столѣтія и Скандинавци-тъ го приехъ, и отъ Скандинавия то ся распространи дои до сѣѣжия-тъ колиби на Исландия и Гринландия. Помежду девето-то и единадесето-то столѣтіе Славяни-тъ на Источна Европа приехъ Христианство-то, и на скоро слѣдъ това то успѣшно ся въведе и въ Угария, Трапильвания и Русия. Источно-Православната Церква брѣи днесъ не по-малко отъ 81,000,000.

Слѣдъ шестнадесето-то столѣтіе новооткритий-тъ Американски материкъ почналъ да ся пѣли съ Християни. По причина на съпротивление-то на религиозна-та свобода отъ страна на държавни-тъ Церкви въ Европа, хпладл сж оижили къмъ новий-тъ Свѣтъ, дѣто можали безпрѣпятственно да ся покланятъ Богу споредъ диктувания-та на съвѣсть-та си. Най-сплний-тъ ударъ, който ся е далъ иѣкога на държавни-тъ Церкви послѣдува въ Декларация-та (Обявяване-то) на Американската независимостъ. Никаква свръзка не е сжществувала иѣкога между Церква-та и Държава-та въ Съединенитѣ Държави на Америка. Слѣдъ като ся прѣсѣжтъ 6,910 церкви, 7,658 священнослужители, и 4,000,000 членове на Римско-Католическа-та Церква, останало-то население отъ 58,000,000 Американци сж повече-то Протестанти. Слѣдующе-то пѣброение показва причастияци-тъ на шестѣ-тъ най-сплннн Протестантски церкви въ Америка. Методисти 47,302 церкви, 29,493 священнослужители, 4,532,658 причастияци; Баптисти 40,854 церкви, 27,889 священнослужители, 3,727,020 причастияци; Прѣзбитерияни 12,868 церкви, 9,429 священнослужители, 1,082,436 причастияци; Лутерани 7,573 церкви, 3,990 священнослужители, 930,830 причастияци; Конгрегационалисти 4,277 церкви, 4,090 священнослужители, 436,379 причастияци; Епископални 4,524 церкви, 3,865 священнослужители, 430,531 причастияци. Въ Источно-то полушарие освѣтъ Источни-тъ Православни, членство-то на които дадохме, пма 106,000,000 Про-

тестанти, 201,000,000 Римско-Католици. За да добиемъ добръ пѣследъ за Христианский-тъ свѣтъ днесъ, ний трѣбва да проявимъ до центрѣ-тъ на азиатский-тъ свѣтъ. Като изключимъ 201,000,000 Мохаметавци и 8,000,000 Евреи, които отчасти принадлежатъ на Европа, ний намираме като религия въ Индия, Китай и Япония 14,000,000, които приимать Шинтуска-та религия, 80,000,000, които сж послѣдователи на Конфуция, 175,000,000 Брахмани, и 340,000,000 Будисти. Измежду това грамадно множество излопоклоици има много мисленери отъ разни Христиански церкви, които проповѣдватъ Христа, и много хпладл азиатци сж ся отказали отъ изичество-то. Една евангелска церква въ Индия—Методистка-та Епископална—е кръстила 15,000 обращенници въ продължение на една година. Въ Канада, на сѣверъ отъ Съединенитѣ Държави, област-та Квебекъ е силно Римско-Католическа, а въ централни-тъ и западни области голѣмо-то болшинство на население-то е Протестантско. Въ Мексико владѣюща-та религия е Римско-Католическа, която е тѣй сжщо и владѣюща-та религия въ всячки-тъ страни на Южна Америка. Австралия, Нова-Зеландия и много острови въ Тихий океанъ сж Протестантски. Въ Африка Мохаметанство-то прѣобладава на сѣверъ, и Протестанство-то на югъ, а за централна Африка е вѣроятно, че ще стане и тя Протестантска.

И тѣй ний очѣртахме главни-тъ религии на свѣтъ-тъ. Трѣбва да признаемъ, че Христианский-тъ свѣтъ не може сега да ся покаже по раса или шартъ, по народност или страна, по различие на рождение, или общественнн прѣимущества. Испитѣ-тъ сега е сжщий-тъ, както когато "Петръ отвори уста и рече: Нанетина разбирамъ, че Богъ не гледа на лице; но въ всѣкой народъ, онзи който му сж бои, и дѣйствува правда, приятенъ му е."

ПУРИТАНИ-ТЪ.

Между 1620 и 1640 год. повече отъ 22,000 Пуритани емигранти (число-то пма иѣкон ся издигали до 50,000) отплували отъ Английски и Холландски пристанища за Нова-Англия (Сѣверна Америка.) Причини-тъ които ги заставили да ся прѣселятъ даватъ ни една идея за тѣхний-тъ характеръ.

Тѣ не били всички яжже съ развитъ съвѣсть, който много любилъ татковина-та ся, но религия-та повече. Тѣ отишли нито за богатство, нито за славолюбие, но само за да бждатъ свободни да ся покланятъ Богу. Тѣ отишли, както казалъ Милтонъ, като "вѣрни и свободни отъ рождение-то си Англичани и добри Християни, принудени да напуснатъ мили-тъ си домове, приятели-тъ си, роднини-тъ си, хора които нищо друго освѣтъ океанѣ-тъ и

Излизаніе на суша въ Америка на първи-тъ Пуритани.

Вънчаваніе въ врьме на **Първата** Революція.

шение-то на грѣхове-тъ въ въскресение-то на тѣло-то, и въ животъ вѣченъ. Аминъ”

2.—Единичко-то условие, което си прѣдварително изисква отъ тѣзи, които желаятъ да си приематъ членове въ казаната църква “е желание да бѣгнатъ отъ идущий гнѣвъ, и да се спасятъ отъ грѣхове-тъ си.”

3.—Заради това очаква се отъ всички които иматъ това желание, че ще да го показватъ, като отбѣгватъ всякакъвъ видъ зло, особено, земание-то Божие-то име напразно, оскверняване Господний день, било чрѣзъ вършене-то обикновена работа, или чрѣзъ купуване или продаване сирѣчь пилети, или употребяване-то имъ, освѣтъ въ крайна нужда; карише, крамоли, чрѣвне, братъ да тегли братъ на сждъ, отдаване зло за зло, злостовие за злостовие, и многословие-то въ земание и даване; противозаконно търгуване съ стоки, които не са платили законно-то мито, лихолустуване, злостовие на чиновници, граждански или церковни, земание на змечъ, като нѣма въролно сръдства за пендачане, или купуване стоки, когато нѣма въролностъ за пендачане-то имъ; правяние-то на други това, което не искаме тѣ да правятъ намъ.

4.—Очаква се още да си изяснява желание-то за спасение чрѣзъ струване добро, чрѣзъ благо и милостиво поведение, чрѣзъ храняние гладни-тъ, обличане голи-тъ, или посѣщаване болни-тъ.

5.—Очаква се още, че ще се пазятъ всички-тъ постановления Божии; които сж: публично-то богослужение, прочитане-то или тълкуване-то слово Божие, Господня-та Вечера, домашна и частна молитва, испитване-то Св. Писание, постъ и въздържане.

Ний питаме пакъ какъвъ може да бѣде управляющий-тъ мотивъ на овзи человекъ, който иска да въспроизтекува на нѣколцина Христиани да се не събиратъ заедно и да правятъ заветъ помежду си, че ще жовѣятъ така шото съ Божия-та благодать на си приготвятъ за небе-то. Да ли принася человекъ услуга било на Бога или на свое-то отечество, като гопи тѣзи, които си съединяватъ за да пазятъ Недѣлний-тъ день святъ, да почитатъ Божие-то име, да се пазятъ отъ пиянство, развратъ или безчестие; тѣзи, които навсякъдѣ простиратъ ракопомощъ на дукдающа-тъ си; тѣзи за чюето искренно отечестволюбие никога не е вхало съмишане и въ чинто жили никога не е текла колко отъ пѣвѣрна кръвъ.

До като Богъ дава на България свобода отъ политически-тъ ѝ врагове, дава да даде на народъ-тъ Българский свобода отъ всякъ грѣхъ който му прѣдлѣствува да бѣде наистина великъ.

Христианска-та Сѣбота

(СВ. НЕДѢЛЯ.)

Подъ Христианска-та нередба първий-тъ день на седмица-та си опрѣдѣли за Сѣботенъ день или день за свята почивка вмѣсто седмий-тъ. Промѣнене-то се паправя за слѣдующи-тъ причини: 1. Както Еврейска-та Църква е пазяла седмий-тъ день на седмица-та за въспоминание свършване сътворение-то на свѣтъ-тъ, и сящо и за избавление-то имъ отъ Египетско-то робство, тъй и първий-тъ день на седмица-та всякога се е пазилъ отъ Христиани-тъ въ паметъ на Христово-то въскрѣсение. 2. Христосъ не само въскрѣснъ отъ мъртви-тъ въ този день, но го и почее съ това като направи нѣколко посѣщения на ученици-тъ Си въ този день. 3. Той се нарича Господний-тъ день. 4. Въ този день Духъ Святый слѣзе на ученици-тъ за да ги окачестви за обращение-то на свѣтъ-тъ къмъ Христа. 5. Въ този день намираме, че Павелъ проповѣдвалъ въ Троида, когато ученици-тъ му се събрали за да прѣломляватъ хлѣбъ. 6. Наставления-та, които Апостолъ Павелъ дава на равни-тъ Христиани относительно религиозна-тъ имъ събрация, явно се отнасятъ до първий-тъ день. 7. Церковни-тъ Отци споменуваъ, че единъ день въ седмица-та се е пазилъ въ честь на въскрѣсение-то Христово, и равни-тъ Христиани се държали този день по единъ иай-тържественъ начинъ. Щомъ Христианство-то се зашати отъ гражданско-то управление, издаде се законъ Господний-тъ день да се пази като святъ день.

Пазение-то или Почитание-то на Св. Недѣля.

Когато Агасей най-напрѣдъ посѣтилъ Америка, попитали го, що му направило най-голѣмо впечатлѣние при пристигане-то му. Той отговорилъ, “Тишина-та на Американска-та Св. Недѣля.

На единъ Скрипецъ, който бѣше присърналъ Христианство-то, заповѣдалъ му господарь-тъ му да работи въ Св. Недѣля, но той отказалъ. “Но,” казалъ господарь-тъ, “не казва ли Учитель-тъ, че ако человекъ има волъ или осель, който е падналъ въ трапъ въ Сѣботенъ день, той може да го извади.” “Да,” отговорилъ Хаголъ, “но ако осель-тъ си добие навикъ да пада въ сѣщий-тъ трапъ всѣкой Сѣботенъ (Недѣленъ) день, тогавъ человекъ трѣбва или да испѣлни трапъ-тъ или да продаде осель-тъ.”

Двама съсѣди тръгнали на сѣщий-тъ день съ по нѣколко овци за единъ далеченъ пазаръ. Единий-тъ тръгналъ нѣколко часа прѣди другий-тъ и

пжтувалъ сжшо-то число часове всѣки день. Другий-тъ почи-валъ всѣка Св. Недѣля. Той пристигналъ на пазаръ пай на-прѣдъ съ стадо-то си и въ много по-добро състояние.

Библия-та казва, че Сжббо-та-та е направена за человекъ, а не человекъ за Сжббога-та. Нѣколко меденяски свѣтъ сж рѣшавали, че хора, които ра-ботжтъ само шестъ дени въ сед-мица-та, сж по-здрави, и жи-вѣжтъ по-дълго врѣме, при ед-накви обстоятелства, отъ тѣзи, които работжтъ седемъ дени. Тѣ такожде пѣржжтъ повече и по-добра работа.

Честитъ оизи народъ, който е намѣрилъ удоволствие и полза въ пазание-то на Недѣлний-тъ день святъ за почивка и бо-гослужение.

Нарушение или Разваляние на Недѣл-ний-тъ день.

Г-нъ Чейпъ говори за хуба-ва-та мѣстность въ Парижъ на-рипаема Елисейски Полега, кол-то е общественъ паркъ съ ху-бави дървета и градини; “Тазп мѣстность,” казва той, “е глав-на-та сцена, дѣто Парижанп-тъ нарушаватъ Недѣлний-тъ день, и какво страшно зрѣлище е то, О, помисляхъ си азъ, ако това е небе-то, което Парижанинъ-тъ люби, той якога пѣма да ся радва на чпето-то небе, което е горѣ.”

Единъ свѣтски человекъ, кой-то жпвѣялъ на брѣгове-тъ на едно хубаво езеро, направилъ си една хубава лѣта (пара-ходъ за увеселителни расходки) за да прави рас-ходки по езеро-то. Священнослужитель-тъ го по-сѣтихъ и пеказалъ страхъ-тъ си, че яхта-та му щѣла да дежорализира младежи-тъ и да ся покаже нару-шитель на Недѣлний-тъ день. Человекъ-тъ казалъ надѣжно: “Това е тѣкмо име-то съ което ще па-рекж параходъ-тъ си. И дѣйствиетпно параходъ-тъ билъ пуснатъ въ вода-та въ едпнъ Недѣленъ день. Мнозина били поканиени на увеселителна расходка. Злокобно-то му име ся развявало на знаме-то и на-

Отпване на Церква.

карало мнозина да не влизатъ въ него. Мнозина други, обаче, ся качили на него, и веселпето ъ музика-та ги направили да забравятъ страховете си. Внезапно духналъ силенъ вѣтръ и ударилъ параходъ-тъ. Той ся прѣхлупилъ, и петдесетъ отъ пасажери-тъ му ся удавили. Токо надъ вода-та ся влждало име-то му “Нарушитель на Недѣлний-тъ день.”

ЮНОШЕСТВОТО НА ИСУСОВО.

За години-тъ на Христово-то юношество Библията ни дава твърдъ малко свѣдѣнии. Двадесета-та година е била твърдъ критически за всяко Еврейче. Една Еврейска легенда ни казва, че Мойсей напусналъ домъ-тъ на Фарисеова-та дъщеря на двадесетгодишна-та си възраст. Соломонъ билъ доказателство за велика-та си мъдростъ на съща-та възраст; и на двадесетгодишна-та си възраст Иосифъ напълнилъ велико-то си прѣобразованіе. На тази възраст всяко Еврейче отъ какво да било положение било принудено да научи нѣкой занаятъ за собствена-та си поддръжка. Слѣдъ тази възраст родители-тъ му не можали вече да го продаватъ като робъ. Тогазъ той спарвалъ снѣгъ на законъ-тъ. До тогазъ той ся наричалъ "малтъкъ," но отъ тогазъ нататкъ той ся считалъ за "порастватъ." Двадесета-та година отбѣлизвала п една епоха въ въспитание-то на велико Еврейче. На пет-та си година, то получило да учи Гв. Псалме, на десет-та си година, Мисна-та, на тринадесета-та година, Талмудъ-тъ, на осемнадесета-та година трѣвало да ся ожени, на двадесета-та да придобие богатство, на тридесета-та, сила, на четиридесета-та, благоразумие, и така нататкъ до край-тъ.

Родители-тъ на Господа нашего имали обичай да посѣщаващъ Йерусалимъ всяка година на празникъ-тъ на Пасха-та. Мариа, която благочестиво наизда правило то, придружавала съпругъ-тъ си. Въ този случай тѣ зели съ себе си момче-то Исуса, който вече билъ на такава възраст щото да поеме отговорностъ-та на законъ-тъ.

Назаретъ отстои около 27 часа отъ Йерусалимъ, и повеже Пасха-та е дохождала къмъ край-тъ на Мартъ и начало-то на Априлъ, то и страна-та е пошла най-бѣлескаво-то, най-зелено-то, най-прѣзестно-то си обѣкло. Евреи-тъ, които ся стичали на Пасха-та отъ всички страни на Истокъ броели нѣколко стотини хиляди. Тѣ били много повеже отъ колкото можали да побере градъ-тъ. Празникъ-тъ траялъ една седмица, и тогазъ многочислени корваии трѣгвали отъ Йерусалимъ за различни-тъ страни отъ дѣто били дошли поклонници-тъ. Св. Лука ни казва че "Исусъ останалъ назадъ въ Йерусалимъ." Родители-тъ му, като мисляли, че той заминалъ съ приятели-тъ имъ, зели единъ децъ пакъ прѣди да познаятъ погрѣшката си. На другий-тъ день тѣ ся върнали въ Йерусалимъ. Тѣ сполучили да го намерятъ на третий-тъ день, и то посрѣдъ учени-тъ раввинъ въ храмъ-тъ, както наше-то изображение го показва. Най-нѣжаме причина да прѣдполагаме, че той билъ тамъ само и само да испитва учени-тъ раввинъ, по повеже като усърденъ и даровитъ ученикъ. Въ отговоръ на майка си, която го питала,

защо той останалъ назадъ, той дава да ся разбере, че за напредъ той не ще познава други родители освѣтъ Небесний-тъ. Си Отецъ. При все това той пакъ си върналъ покорно въ Назаретъ съ родители-тъ си.

ВЪСКРЕСЕНИЕТО НА ХРИСОВО.

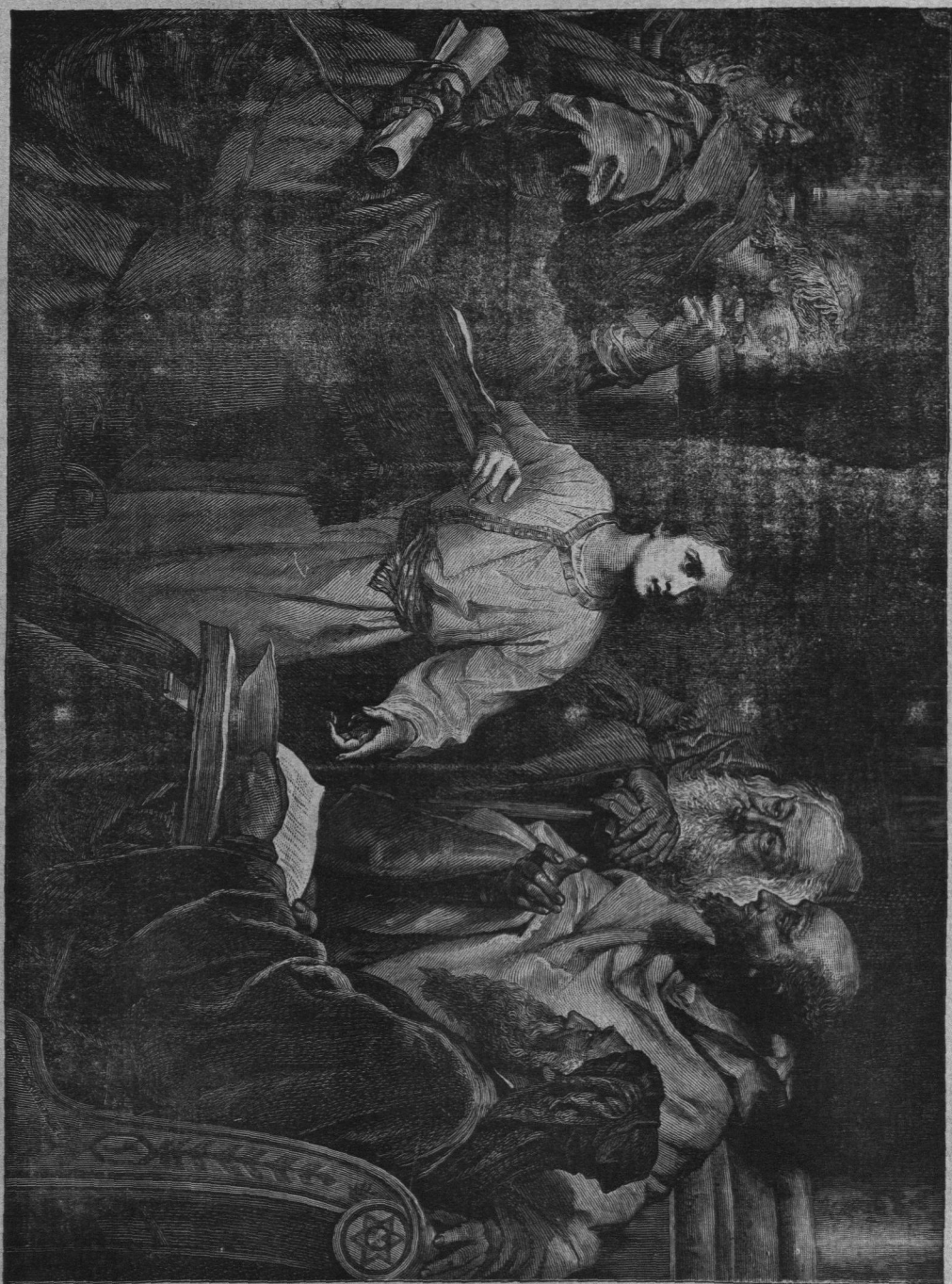
Когато Христосъ умрѣ, Църква-та която Той основа изглеждала съвѣтъ слаба и безвадѣждна. Най-схѣлпий-тъ погрѣдователъ бѣше ся отрѣклъ отъ учителя Си. Последователи-тъ му бѣха безъ мечъ и безъ съборище. Несмѣстено щѣше да ся счита да ся прѣдсказва за тѣхъ бѣдѣше. Въ Христово-то въскресение или откриваме ключъ-тъ на оная вѣра която е побѣдила царие съ войски-тъ имъ и бурже побѣждава свѣтъ-тъ. Християни-тъ не служатъ на мъртъвъ но на живъ Христосъ. Громки-тъ шумове на войни можатъ да расклатятъ свѣтъ-тъ, но на вѣчки, които слушатъ, Той още говори. Той ся обѣща да бѣде съ своитѣ чада до скончание-то на свѣтъ, и никой не е имбилъ обѣщание-та Му да пропадатъ.

ПРОМѢНЕНИЕТО НА КАЛЕНДАРЪ-ТЪ.

Извѣстно е на всички образовани хора, че Календаръ-тъ по новий стилъ е по-правъ отъ така наречений-тъ Юлиански календаръ. Този календаръ имаше иче-то Григориански отъ Папа Григория XIII., който прѣобразилъ старий-тъ календаръ въ 1582 год. и го въведе въ всички-тъ Римско-Католически страни. Протестантски-тъ Държави го приехъ въ 1700 год. Руссия и всички Православни страни още стѣващъ старий Юлиански календаръ и сѣ двадесетъ деия назадъ отъ новий-тъ Григориански календаръ. На скоро и Арменска-та Католическа Църква приела Григориански календаръ. Това стапало главно по влияние-то на сегашний-тъ Патриархъ Азариянъ. Януарий 7-и по ветхий стилъ ся измѣнилъ на Януар. 19-и, новий стилъ. Православия-тъ Арменци, сѣ ся противили на тази пострѣжка отъ национални съображения. Обаче, говения-та, които тѣ сѣ прѣтърпѣли отъ Руссия, сѣ отнели надѣжда-та нѣтъ, че ще можатъ да възстановятъ Арменскій-тъ народъ съ помощъ-та на Русскій-тъ Императоръ, и въ слѣдствие на това тѣ сѣ ся обвъртали къмъ западни-тъ народи.

ЯКОВЪ КАЛВЕРТЪ.

Всегошна-та Църква е изгубила единъ отъ най-велики-тъ си мисноверни въ свѣтъ-та на вѣтарана, Якова Калверта. Въ 1838 год. той билъ испратенъ заедно съ Джонъ Хжѣтъ като мисноверникъ въ Фиджийскі-тъ острови, на които жители-тъ били тогазъ челоуководци. Подъ неговитѣ трудове фиджийскій-тъ царъ, Такомбо, пригърналъ Християнство-то. Г-въ Калвертъ умрѣлъ на възраст 79 години.

ИСУСЪ ПРИ РАВВИН-ТЪ.

ИЗБАВЕНА-ТА МАРИЙКА.

“Като четя ясно право-то си,
За небеси-тъ жилища”

иънаше сладък дѣтвевски гласъ: Азъ погледнахъ вжтрѣ. Малко-то ми хранениче мѣтвие стая-та, кжд-рева-та и коса ся мѣркаше сегнѣ тогнѣ като си вършеше чевръсто работа-та изъ стая-та.

Марийка бѣше живо, весело момиче, и всякога пѣяше добри-тъ староврѣмни евангелски пѣсни; азъ ся бѣхъ толкозь хвалила на приятелки-тъ си за свое-то съкровище, щото тѣ бѣхъ почти почнали да ми завиждатъ за дѣто имамъ за слугиня такова честно момиченце; и азъ възлѣзохъ горѣ да си паредж туалета, и благодарихъ Богу, че и азъ можахъ да пѣя съ езикъ-тъ на вѣра-та, —

“Всѣки страхъ съвсѣмъ ще да напусна
Всяка съзла ще да обърна.”

Всички-тъ нердета бѣхъ спуснати за да не пушатъ топло-то слънце. Сѣднала на единъ столъ, азъ четяхъ, и думи-тъ на книга-та ся сливахъ въ онова странно призматическо разбъркване, което прѣдшествува нестѣпанне-то, когато чухъ лека стъпка да минува покрай стая-та ми, и почти неволно, азъ ся намѣрихъ че слѣдвамъ Марийка, която бѣше възлѣзла горѣ.

Въ моя будуаръ (стая за жена) стоеше Марийка и гледаше, и пиеше единъ малтъкъ елмазевъ брошъ, въ който, бѣхъ забѣлѣжила, че ся често загледаше съ дѣтвевско очудване. Живо, че една борба ся водеше въ дотогавашно-то и невипно сърдце. Тя го сложи долу — издигна го пакъ, — изгледа го, и най-носѣ (О, колко си вискърби сърдце-то ми!) озърна ся набързо, скри брошъ-тъ въ пазуха-та си, и тогазъ вповно си прибра шевъ-тъ: всѣки денъ слѣдъ пладнѣ, т сѣдѣше тамъ и пишеше.

Непърво ми ся искаше да ѝ изоблича, защото съмъ малко нетърпѣлива; но по-добри мисли надвихъ. Върнахъ ся въ стая-та си, и слѣдъ малко проводихъ да викатъ Марийка.

Тя влѣзе бавно: веселостъ-та ѝ бѣше печезнала! Живостни-тъ блѣскъ на око-то ѝ бѣше потъмнѣлъ, и безъ да иска, тя сѣднѣ тѣй щото да ѝ ся вижда само една-та ѝ страна.

“Азъ съмъ сама, Марийке; донесъ си тука шевъ-тъ, сѣдни на товв столче да ми бждемъ другарка. Ти пѣеше хубава пѣснь, когато слѣзохъ тая заранъ. Марийке, кой тя научи да пѣешъ?”

“Майка ми, госпожо,” каза тя съ шепъкъ гласъ.

“Да, азъ помыхъ майка ти; тя бѣше добра жена, добра Християнка, и сега е ангелъ. Не мисля, че тя би склонила да извърши зло дѣло — ти вървашъ ли Марийке?”

“Не, госпожо,” промармора момиченце-то, и страши-тъ ѝ ся зачървихъ.

“Азъ помыхъ,” продължихъ азъ, като че говорѣхъ на себе си, “колко хубава изследваше тя, когато дѣжѣше болна, и колко тиха и честита бѣше, когато ѝ дойде часъ-тъ да умре. Ахъ, Марийке, ти и азъ можемъ да имаме такава сладостна възглавнина при смъртъ-та си, ако никога не сторимъ нищо криво — ако само ся стараемъ да пспѣлняваме Божи-тъ заповѣди.”

Азъ видѣхъ червенина-та да ся усилява по лицето ѝ и устни-тъ ѝ да треперяхъ. Прѣстие-тъ ѝ ся расклатихъ силно, като тласкахъ игла-та; гърди-тъ ѝ ся издигнахъ; трогнала бѣхъ права-та струна.

“Марийке, обичамъ да ти слушахъ, като пѣешъ; я ми попѣй хубава-та пѣснь, която починава съ, —

“Уви, мой-тъ Спасителъ кръвъ-та ми си пролѣ.”

Горко-то отъ съвѣсть-та си изобличаемо момиче послушна просба-та ми и почина съ слабъ треперливъ гласъ. Тя искара първий-тъ стихъ, но когато захванахъ вторий-тъ, —

“Не бѣше ли за беззакония, които азъ — ”

гласъ-тъ ѝ ся спре, тѣло-то ѝ ся растрепера, и тя заплака съ гласъ и ся зарови лице-то въ поли-тъ си.

Сълзи-тъ течяхъ набързо по мои-тъ страни (бузи), като тѣжки-тъ охкания искавахъ страдание-то ѝ.

“Марийке,” казахъ азъ, “що си направила, чадо мое, което ти прави да плачешъ тѣй?”

Тя извади вина-та отъ пазуха-та си заедно съ брошъ-тъ, и като го захвърли отъ себе си, въздъхнахъ и каза, “зехъ го — откраднахъ го — мисляхъ да го продамъ — О — и продължителний-тъ ѝ вникъ бѣше голѣма мъка.

Азъ прибрахъ занято-то въ силна борба чадо на сърдце-то си; положихъ ръцѣ-тъ си на горящи-та ѝ слѣпи очи, и ѝ оставихъ да скрие мокро-то, покрито-то отъ срамъ лице въ пазуха-та ми. Богъ знае, че азъ почувствувахъ въ оная минута нѣщо отъ божественно-то естество на прощение-то, и състрадателно-го съжаление за грѣхъ, но пакъ любовъ къмъ грѣшникъ-тъ, конго свойства, ми ся струва, въ съвършенство-то си, доказахъ Христова-та божественност. Стори ми ся още, че гледахъ прѣдъ себе си дълго шествие отъ злошастници, на чело на които бѣше Марія Магдалина, простени и освятиени чрѣзъ съжпоуѣвно-то посрѣдничество и свято-то благословение на Спасителъ-тъ на грѣшникъ-тъ, и моя-та молитва бѣше, “Прости ми дългове-тъ наши, както и ний прощаваме на наши-тъ дължници.”

Марийка сѣди сега при мене. Тя е спасена.

ЗА МЛАДИ-ТЪ.

ЧЕСТЕНЪ КРАЛЪ.

Данский Кралъ Фридрихъ VI, като пжтувалъ по Ютландия, влѣзълъ единъ день въ едно селско училище, и памѣрилъ дѣца-та твърдѣ живи и готови да отговорятъ на питання-та му.

“Кажѣте ми,” попиталъ той, “кой еж имена-та на най-велики-тъ кралѣе Дански?”

Всячки единодушно извикали, “Канутъ Великий, Валдемаръ, и Християнъ IV.”

Токо тогазъ едно момиченце, на което учитель-тъ прижиналъ нѣщо, ся исправило и си издигнало ржка-та.

“Знаеш ли другъ нѣкой?” попиталъ го кралъ-тъ.

“Знаж; Фридрихъ VI.”

“Какво велико дѣло е извършилъ той?”

Момиче-то си навело глава-та и казало, “Не знаж.”

“Бжди спокойно, чадо мое,” казалъ кралъ-тъ; “И азъ не знаж.”

ПРАКТИЧЕСКА ШЕГА.

Единъ Италиянеки живописецъ ся цѣпилъ да испише (зюграфиса) образъ-тъ на единъ свѣтецъ на стѣна-та на една трапезария въ единъ мѣнастирь.

Цѣна-та била твърдѣ долия, но калугери-тъ ся обѣщали да го хранятъ отъ мѣнастирь-тъ, додѣто ся свърши работа-та. Храца-та която му давали състояла само отъ хлѣбъ, лукъ и вода.

Най-послѣ настаилъ день-тъ за откривание-то на образъ-тъ. Калугери-тъ ся наредили около живописецъ-тъ, завѣса-та ся дигнала. Образъ-тъ билъ много хубавъ, но гърбъ-тъ на свѣтецъ-тъ билъ обрнатъ къмъ зрителя-тъ.

“Що значи това?” извикалъ сърдито игуменъ-тъ.

“Отче, принуденъ бѣхъ да испишж образъ-тъ както го виждате, защото свѣтецъ-тъ не можаше да търпи миризма-та на лукъ-тъ.”

БЪРЗА И ГЕРОИЧЕСКА ПОСТЪПКА.

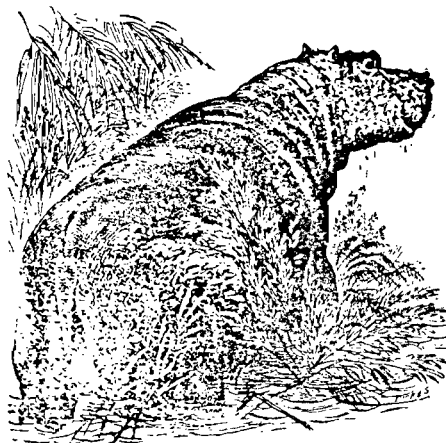
Всячки момчета въ Австралия ся учатъ да ся пазятъ отъ ухапване на зми. Цѣрвение-то на ранн отъ ухапване на зми е необходима часть отъ тѣх-но-то възпитание. Единъ день дѣ момченца, на шесть и осемъ години на възраст, отишли въ една горичка да играятъ. По-малко-то, като прогонило единъ зякъ въ една дупка, пххнало си ржка-та и я пзавадило скоро съ глава-та на една ядовита зми, впитала въ единъ отъ прѣсти-тъ му.

“Скоро, Карде!” извикало то, като си сложило ржка-та на едно дръвче. “Отебчи прѣстъ-тъ ми! Змия го е ухапала.”

Карлъ безъ да ся спре да разгледа охапани-тъ прѣстъ, издигналъ брадвичка-та си и отсѣклъ не само повредения-тъ прѣстъ, но и два други прѣста. Тогазъ момчета-та ся завекли право въ градъ-тъ, който билъ около четвъртъ часть отъ тамъ, и отишли при единъ хирургъ, който потопилъ повредени-тъ прѣстие въ аммония прѣди да ги привърже. Прѣд-ставѣте ся болка-та отъ такава горяща баня.

Една млада госпожа Австралийка втървѣла единъ день изъ една улица, когато видѣла едно окѣсано и бѣдно момченце, на чийто кракъ ся впила една ядовита зми.

Слѣдъ като убила змия-та съ умбрелка-та си, тя му поискала ножче-то, изрязала панталонки-тъ при рава-та му, и като понизрязала и сама-та рана навела си устни-тъ и изсмукала ядъ-тъ. Животъ-тъ на момченце-то ся избавилъ чрѣзъ самопожертвование-то на благородна-та госпожа.

РЪЧНИЙ КОНЬ.

Рѣчния конь е много голѣмо животно; той е около 4 метра дългъ отъ носъ-тъ до край-тъ на опашка-та си. Окржностъ-та му ся равни съ дължина-та му. Уши-тъ му ся твърдѣ жесн, и очи-тъ на горѣ въ глава-та близо до уши-тъ. Кожата му е почти шесть сантиметра дебела. Въпрѣки грамадна-та си голѣмина, рѣчния конь е искусенъ плавачъ и надприпква челоуѣка на суша-та. Европейска-та пушка е най-добро-то оръдие за убиванне на това животно, когато ся опущне въ око-то или ухото. Туземци-тъ въ Африка, гдѣто ся намира рѣчния конь, употребяватъ едно копие, и успѣватъ да го вкарватъ въ трапаша. Вѣрва се, че едно врѣме имало деветъ различни видове рѣчния конь, а че ся направили на Сѣверъ до въ Белгия; но сега има само два вида, и тѣ ся ограничени въ Африка.

БЛАГОРОДНО ДѢЛО.

Едва Англичанинътъ, живущъ въ г. Токио, Япония, лктувалъ единъ денъ за г. Йокахама. Като стигналъ до рѣка-та и не намѣрилъ лодка да го прѣнесе по причина че тя била прѣѣла брѣгове-тъ си, той ся рѣшилъ да прѣплува на островца-та страна, като събралъ дрехи-тъ си въ една бухчъ и ги вързалъ на глава-та си.

Дързостно-то му опитване привлѣкло нѣколко любопитни зрители, единъ отъ който, като съзрѣлъ, че странникъ-тъ ся намиралъ въ мѣнотия, хвърлилъ ся въ вода-та и ся втурналъ да го избави. Японецъ-тъ билъ добръ плавачъ, но вода-та текла бързо, сила-та му отивала, и той билъ завлеченъ отъ течене-то. Тогазъ ся издалъ викъ отъ зрители-тъ, защото видѣлъ, че Японецъ-тъ шѣлъ да потъне.

Около това врѣме Англичанинъ-тъ билъ почти стигналъ на островцъ-тъ брѣгъ, но, като чулъ викъ-тъ на множество-то, обърналъ ся, и като видѣлъ бѣдствующия-тъ Японецъ, той пакъ ся хвърлилъ въ вода-та. Като стигналъ до Японецъ-тъ, хваналъ го съ една-та рѣка, и като плувалъ съ друга-та, павелъ го на брѣгъ-тъ посрѣдъ грѣмогласни-тъ ржкоплекания на множество-то.

Ако и да не знаемъ име-то на този Англичанинъ, пакъ благородно-то му поведение възбужда удивление и удобрене.

ЛЪЖЛИВЪ СРАМЪ НА МЛАДЕЖИ.

Младежи, които отиватъ отъ села-та въ градове-тъ и ся настанаватъ на добра работа, често ся срамуватъ отъ родители-тъ си, отъ просто-то селско облѣкло, което едно врѣме носили, и отъ простосърдечни-тъ но честни постѣпки на дѣтство-то си. И твърдѣ често, когато тѣ усвожатъ модни-тъ дрехи и модни-тъ манери на нови-тъ си приятели, тѣ напушатъ и религия-та на дѣтство-то си, и забравятъ благочестие-то, що сж научили при въз-тъ на майка си. Тѣ мислятъ, че религия-та е старовременна и прѣминала. Това е лъжливъ срамъ. То е грѣхъ противъ най-мили-тъ и най-священни инстинкти на наше-то естество. Далечъ отъ да е такава постѣпка мѣжеска, ти е ниска и страхлива. Бадѣте увѣрени, че человекъ-тъ който ще ся радва на уважение-то на съчеловѣци-тъ си и на небесно-то благоволение, ще бѣде овизъ, който ще държи некажѣвна прѣзъ всички-тъ си животъ мантия-та на небесна прѣдавностъ, съ която го обличала майка му. Този, комуто религия-та на младостъ-та му му стане навикъ прѣзъ живота му — негова дреха и начинъ на дѣйствуване — ще придобие почести, и ще ся радва на висока-тъ благословения на единъ напълно съгласенъ животъ. Неговия-тъ животъ ще

бѣде богатна истина, като Самуиловъ-тъ животъ; той ще има постоянна цѣль, която ще ся слѣдва усѣбно. Въкапни-тъ животъ ще бѣде съгласенъ съ вътрѣшния-тъ: една-та частъ не ще да изобличава друга-та; и това що ся види, че е, това сѣе той винаги.

СЪВѢТИ ЗА МОМЧЕТА, КОИТО ВЛИЗАТЪ ВЪ РАБОТА.

Бди точно на врѣме на мѣсто-то си всяка заранъ, и внимавай никога да не закъснявашъ, и весело си изпълнявай длъжностъ-та. Почитай господари-тъ си и всички, които иматъ власть надъ тебе, и бди учтивъ къмъ всички: учтивостъ-та не коштува нищо, и тя ще ти помогне чудесно да напреднешъ въ свѣтъ-тъ. И прѣдъ всички, бди честенъ и истиненъ. Момче, което захваща работа съ здравъ умъ въ здраво тѣло; което не пада въ лоши навики; което е честно, истинно, и трудолюбиво; което помни съ признателна любовь баща си и майка си, и което не ся отдѣля отъ църква-та и отъ Недѣлно-то училище, притѣжава умственни и нравственни качества, които ще му оздравятъ успѣхъ до една заблѣжителна степенъ, даже и когато е надаренъ съ обикновенна умственна способностъ; защото честъ, истинностъ и трудолюбие сж повече отъ гений.

Не бивай пустославенъ въ облѣкло-то си, и не купувай нищо додѣто не ся снабдишь съ нужди-тъ пари. Избѣгвай биярдва-та стави, и внимавай какъ прѣкарвашъ вечерни-тъ си часове. Обработвай вкусъ за прочитание, и чети само добри книги. Съ любовь къмъ прочитание-то ще намѣришь въ книги-тъ приятели всегда върни и пълни съ насърченія въ врѣме на мракъ, и съ сладко другарство прѣзъ самотени часове. Други приятели може да охладѣятъ и да тя напускатъ, но книги-тъ сж всякога един и същи. И въ заключение, момчета, искаме пакъ да ви кажа, че съ истинностъ, честностъ и трудолюбие, и съ жива вѣра въ Бога, вий безъ друго ще успѣете.

НѢКОЛКО ПРАВИЛА НА ПО-СТАРИЙ-ТЪ РОТЧИЛДЪ.

Внимателно испитвай всяка подробностъ на работа-та си.

Земай врѣме да мислишь, и тогазъ рѣшавай бързо.

Бди храбръ въ борба-та на живота.

Поддържай честностъ-та си като нѣщо священо.

Никога не казвай търговски лъжи.

Плащай длъгове-тъ си на врѣме.

Избѣгвай силни опивателни пития.

Употрѣблявай врѣме-то си добръ.

Не расчитвай на случайностъ-та.

ВСЕМИРНА-ТА ЦЕРКВА.

Двѣста езика ся говорѣтъ въ г. Сингапуръ, Малайзия. Библия-та ся разнася тамъ на 42 различни езици.

Американско-то Библейско Общество е рѣшило да направи изложба на Библии на разни езици въ Всемирно-то Изложение на Шикаго.

Има 12,000 миссийски училища, които ся поддържатъ отъ приношения-та на Протестански Християни. Тѣ учатъ около 600,000 дѣца и младежи.

Въ градъ Токио, Япония има 92 Християнски церкви и капелли (малки церкви). Първа-та Християнска църква ся построила прѣди 25 години.

Двѣ образовани жени негритапки въ г. Вастепъ сж почнали да издаватъ първий-тъ вѣстникъ въ Конгоска-та Свободна Държава. Този вѣстникъ има за цѣль "да просвѣти чернокожи-тѣ."

Въ Индия има 2,284,191 Християни. Приброяване-то въ 1881 год. показвало, че въ Индия имало 124,000,000 жени, отъ които 21,000,000 били вдовици; отъ тѣзи вдовици по-доло отъ 19 години на възраст имало 699,000; по-доло отъ 15 години 286,000; по-доло отъ 9 години 79,000.

Аравийска-та Миссия е избрала Бусра като главна миссийска станция. Този градъ е расположенъ на сѣвероисточна-та часть на Аравии. Д-ръ С. Е. Риггсъ, отъ Нью-Йоркъ е назначенъ миссионеръ лѣкаръ, и е отплувалъ за свое-то поле. И другъ миссионеринъ ще ся назначи скоро.

Япония има двѣ голѣми библиотеки: Токиоска-та библиотека и библиотека-та на императорский-тъ университетъ. Първа-та е съществувала едвамъ 20 години, и пакъ съдържа близу до 100,000 Японски и Китайски книги, и повече отъ 20,000 Европейски книги. Последня-та има 101,217 Японски и Китайски книги, и 77,991 Европейски книги.

Д-ръ В. А. П. Мартинъ тръгналъ за въ Китай да поеме важни-тѣ ся длѣжности като Прѣдсѣдатель на Императорска-та Колегия въ Пекинъ. Има почти 40 години отъ какъ Д-ръ Мартинъ най-напрѣдъ отишелъ като миссионеринъ въ Китай. Тогазъ пътувание-то траяло почти шестъ мѣсеца; сега се прави пътувание-то въ нѣщо по-малко отъ единъ мѣсець. Тогазъ имало само 60 миссионери, сега има повече отъ хиляда.

Разпрѣдѣление-то на чуждестранни-тѣ миссионери въ главни-тѣ миссионерски полета се долуга както слѣдва: Китай има единъ ржкоположенъ мис-

сионеринъ за всѣки 733,000 отъ население-то; Спамъ, единъ за всѣки 600,000; Корея, единъ за всѣки 500,000; Индия, единъ за всѣки 350,000; Африка, единъ за всѣки 300,000; Япония, единъ за всѣки 215,000; Бирмашия, единъ за всѣки 200,000. Въ Централна Африка и Суданъ има само единъ миссионеринъ за всѣки 5,000,000.

Нова Гвинея е най-голѣмий-тъ островъ на свѣта, като считае Австралия за материкъ. Миссионерски-тѣ общества, които работятъ тамъ, иматъ повече работа отколкото могатъ да вършатъ. Лондонско-то Миссионерско Общество има петдесетъ и три станции, всички по крайбрѣжне-то, шестима миссионери, тридесетъ учители отъ острови-тѣ на Южния океанъ и двадесетъ Ново-Гвинейци. Дѣло-то ся почнало на 1871 год. Има повече отъ двѣ хиляди дѣца подъ грижа-та на учители, и повече отъ петъ стотинъ церковни членове. Цѣлий Новий Завѣтъ ся е прѣвелъ на Мотунско-то нарѣчие.

Негово благоговѣйство Д. Л. Леонардъ, въ едно Американско Миссионерско Списание (Missionary Review) нарежда чловѣчески-тъ родъ както слѣдва: Всички-тѣ жители на земя-та днесъ възлизатъ на около 1,500,000,000. Въ Азия има приблизително около 800,000,000, население не само гжето но на много мѣста притиснато, което дава срѣдно число 120 души на всяка квадратна миля. Въ Европа има 350,000,000 жители, срѣдно число около 100 души на квадратна миля — население не толкова притиснато, по навсякъждъ гжето, и по всички точки много голѣмо. Въ Африка има 210,000,000 жители. Въ Америка Сѣверна и Южна има 110,000,000 сравнително много нарѣдко прѣсвати. Въ острови-тѣ, малки и голѣми, има около 10,000,000 жители. Крайности-тѣ на бѣли-тѣ и черни-тѣ ся исказватъ съ съразмѣрность-та 5 къмъ 3; остали-тѣ 700,000,000 иматъ черникавъ и тъмночервенъ шаръ. Отъ всички тѣзи около 500,000,000 сж добрѣ облѣчени — то естъ, носятъ дрехи за да покриятъ голота-та ся; 700,000,000 сж полуоблѣчени, то естъ покриватъ само нѣкои части отъ тѣло-то; 250,000,000 сж токо-речи голи. Отъ всички-тѣ жители на земя-та 500,000,000 живѣятъ въ къщи отчасти мобилирани споредъ наредби-тѣ на цивилизация-та; 800,000,000 въ колиби или пещери безъ никакви мобили; 260,000,000 пѣматъ нищо което може да ся нарече жилище и сж варвари и диваци. На върхъ-тъ стои Англо-Саксонска-та цивилизация, която е най-висока-та що знаеатъ, и на най-долно-то стъпало сж голи-тѣ диваци. Число-то чловѣци които лежатъ по-долу отъ линия-та на чловѣческо състояние е най-малко около три пети отъ цѣло-то население на земя-та, то естъ около 900,000,000.

НАУКА И МЕХАНИКА.

На последне време ся е появило на стънце-то едно платно, което е повече отъ 200,000 километра дълго, и повече отъ 100,000 километра широко.

Чудесния напръдъкъ въ приспособление на электричество-то въ индустриални дѣла, показва че идуще-то столѣтие ще може прилично да ся нарече въскъ-тъ на электричество-то.

Въ едно село въ Швейцарскитѣ планини приспособили сѫ сила-та на единъ водопадъ за произвеждане электрически токъ, който доставя свѣтлина на всички-тъ къщи въ село-то, съ съвсѣмъ незначителни разходи.

Наука-та показва сила-та си и въ направа-та на воденични камъни. Най-добритѣ воденични камъни сега ся правятъ отъ стритъ кварцъ, стритъ кремъкъ, стритъ гладилка и ластика. Тѣ надминуватъ по трайностъ всѣки другъ естественъ камъкъ.

Едно дружество ся е съставило за съкръщанне чрезъ электрически жѣлѣзъ пѣтъ градове-тъ Шпикаго и Сан-Луи (С. Д. на Ам.); разстояние-то между два-та града е 400 километра. Прѣсмѣтва ся че электрическа-та кола ще извърви това разстояние въ два и половина часа.

Странно но истина е, че въ това деветнадесето столѣтие на Христа и негово-то евангелие на миръ най-високоцѣнни-тъ изобрѣтениа сѫ тѣзи, които даватъ улеснения на народа-тъ да убиватъ хора. Най-голъмъ трудъ полагатъ народа-тъ да ся държатъ приготвени за война.

Споредъ Г-на Янингъ количество-то вода които пада всѣки часъ отъ Ниагарскитѣ водопадъ е 100,000,000 тона, които прѣдставляватъ 16,000,000 конски сили; и количество-то на каменитѣ въглища, които ся изваждатъ всѣки день бяхъ били почти достатъчни за пестелюване-то пакъ назадъ съ тѣлѣта тази вода.

Най-голъмо-то телескопическо лисъвало и отъ двѣ-тъ страни стъкло сега ся попарова (изтѣква) въ г. Гринвилъ, Пенсилванія (С. Д. на Америка). То се ся употребява въ единъ прѣломляющъ телескопъ, и има 30 $\frac{1}{2}$ палца въ диаметра и петъ и една осма палца дебелина. Тежкостта му около 137 килограма.

Една течностъ ся е открила въ Южна Америка която замѣстова гуттаперка-та; тя има свойството да ся втвърдява. Тя не ся растопява въ вода и закоравява и утѣква съ студъ и топлина. Може да задържи форма-та на какъвъ да е каджитъ, може

да ся нарѣже на много тънки листовѣ, и зима най-малкиятъ отпечатъкъ на повърхность-та си. Тази течностъ излиза отъ едно растение, което расте диво въ Конкаускиятъ окръгъ.

Въ най-новитѣ Русски опити за испытванне приспособимостъ-та на сѣбжии бруствери противъ неприятелскитѣ огънь, намѣрило ся, че една дебелина отъ шестъ крака, била съвършена защита отъ крупни стрѣляния отъ едно разстояние на триста крака. Отъ трупащие сѣбжъ и поплаване-то му съ вода за да образува замръзнала кора ледъ намѣрило ся, че когато стане дебелина-та три и половина крака, тя вече не пропускала крупни-тъ.

Едно понятие за величина-та на парна-та и электрическа сила, която ся прѣдлага да ся употребя за Всемирна-та Изложба въ Шингаго може да ся добие отъ това, дѣто ся казва, че една сила равна съ 24,000 конски сили ще ся достави за каранне машини-тъ. Сила-та въ Всемирно-то Изложение въ г. Филадельфия въ 1876 год. била отъ 2,500 конски сили и въ Парижъ една сила отъ 6,000 конски сили била достатъчна. Явно е, прочее, че, ако ся употребя всички-та горѣспоменжта сила ще има грамадва изложба на машини.

Ново употребение на алуминума въ доста голѣмъ размѣръ ся е внушило отъ натоварване-то наскоро на десетъ тона отъ този металъ отъ г. Петсбургъ (С. Д. на Америка) за нѣкакви ся потрѣби на Германска-та войска. Алуминумъ-тъ въ този случай ще ся употребя въ войски униформи и обмундировки. Конски-тъ украшения на Хусарскитѣ полкове ще ся направятъ отъ него, тъй също и украшения-та на шлемове-тъ, шаперки-тъ, пожитици-тъ и тѣмъ подобни. Неразѣдаемостъ-та му ще бѣде голѣмо улеснение отъ трудъ за войникъ-тъ, и лекостъ-та му много ще олекчи товаръ-тъ, който той има да носи.

Най-студено-то познато мѣсто по земя-та повърхность е близу до Верхоянскъ, въ Сибирь. Тамъ, казва ся, "се достига най-висока-та точка на най-голъмия студъ." Най-долно-то показание на термометръ-тъ, земено отъ Съръ Джоржъ Нерса било забѣлжено въ Флобургъ, което било 81 градусъ подъ нула Фаренхайтъ. За дълго време ся прѣдполагало, че г. Якутскъ, 125 часа отъ Верхоянскъ, бѣтъ най-студено-то мѣсто на свѣта; скорошни наблюдения, обаче, ся доказали безосновность-та на това утвърждение. Прѣстъ-та и въ двѣ-тъ горѣспоменжти мѣста е замръзвала до една дълбочина отъ 400 крака. Вѣрва ся че ся е образувала въ замръзнало състояние прѣзъ ледна-та епоха, понеже никакъвъ студъ не може да проникне на вѣтрѣ въ земя-та до толкова голѣма дълбочина.

РАЗНИ НОВИНИ.

У Виена имало 40,000 души безъ работа.

Ватиканъ-тъ желаятъ да прѣобразува церковна-та музика.

Италианци щѣли да подарятъ на г. Нью-Йоркъ една Колумбова статуя.

Работници останали безъ работа въ Римъ смущавали тишина-та на градъ-тъ.

Казва се за бившиятъ Кралъ Миланъ Сръбскій, че ужъ билъ станалъ Русскі подданикъ.

На послѣдне врѣме падналъ много снѣгъ въ Британскі-тъ Острови и по Алпи-тъ.

Швейцарско-то Правителство не ще ся прѣд-ставлява на Всемирно-то Изложение въ Шикаго.

Викъ-тъ въ Берлинъ отъ нѣколко врѣме е билъ: "Дайте ни работа, или ни дайте хлѣбъ."

Корабъ-тъ Луднава отъ нова Скотия наскоро ся запалилъ въ море-то и всички въ него изгорѣли.

Римскій Папа приготвяла едно слово, което ще държи на годишнина-та на коронаване-то си.

Отъ 11,000,000 квадратни мили въ Африка, само 2,500,000 оставатъ въ ржцѣ-тъ на туземни владѣтели.

Казватъ, че Руссия ся извинила прѣдъ Англия, за дѣто испжидила единъ Англичанинъ отъ Памирска-та областъ.

Франция ѣмала намѣренье да изживи 5,000,000 лева за построяване едно пристанище и единъ каналъ въ Африка.

Испждена-та отъ Държава-та Луизиана и отъ Съединени-тъ Държави лотария, намѣрила симпатично прѣбѣжище въ Никарагуа.

Нѣколко продавачи на вѣстници въ Съдинени-тъ Държави на Америка сж били тежко шрафирани за дѣто продавали вѣстници въ Недѣленъ день.

Членове-тъ на Конгресъ-тъ на Съединени-тъ Държави напослѣдкъ посѣтилъ г. Шикаго. Попросили имъ единъ даръ отъ 25,000,000 лева за Всемирно-то Изложение, което ся приготвяла въ този градъ.

Най-старий-тъ вѣстникъ на свѣтъ-тъ е Пекин-ска-та Газета, една брошурка $7\frac{1}{2} \times 4$ палца на голѣмина, около 20 страници, съ жълти корици. Въ тази форма той е сжществувалъ около 1300 години.

На една жена въ г. Новій Орлеанъ, Съединени Държави на Америка, давали 250,000 лева за едно мѣсто; но тя не приела, защото знаела, че този, който давалъ тази висока цѣна, тъкмѣтъ да издигне една голѣма кръжма на това мѣсто.

Германия плаща 375,000,000 лева лихва за своя общественъ дългъ. Австрия 395,000,000, Италия 530,000,000, Англия 735,000,000. Руссия 1,035,000,000, Франция 1,335,000,000, и Съединени-тъ Държави на Америка 180,000,000 лева.

Въпросъ-тъ кой ще бѣде идущий-тъ Президентъ (Прѣдсѣдателъ) на Съединени-тъ държави на Америка ся е поставилъ пакъ прѣдъ Американскій-тъ народъ за разрѣшение. Америка ѣма подданици, всички сж граждани. Частний-тъ гражданинъ днесъ, утрѣ може да бѣде Прѣдсѣдателъ.

"Евреи-тъ," казва единъ списатель, "сж многочисленни при край-тъ на деветнадесето-то столѣтие отколкото сж били въ кой да е другъ периодъ на история-та си." Тѣ живѣятъ подъ стотина знамена, прѣдставляюща всякакви видове управления, и сж силни навсякъдѣ дѣто живѣятъ.

Споредъ приброение-то, направено на 1-й Дек. 1890 год. градъ Берлинъ съдържалъ 1,356,648 Протестанти, 135,031 Римо-Католици и 79,286 Евреи. Отъ 1880 год. Протестантско-то население ся увеличило 18 на сто, Римо-Католическо-то 16 на сто и Еврейско-то 23 на сто. Четирисетъ и двѣ лица ся записани безбожници въ приброение-то на 1890 год.

Произведение-то на злато-то въ Мексико ся е увеличило отъ 5,500,000 лева, прѣзъ финансовата 1889-90 год. на 5,750,000 лева прѣзъ финансовата 1890-91 год. Прѣзъ сжщий-тъ периодъ произведение-то на сребро-то ся увеличило отъ 207,000,000 лева на 225,000,000 лева. Отъ 1877 год. сборъ-тъ на произведение-то на злато-то възлиза на 69,165,000 лева, а на сребро-то, на 2,293,225,000 лева.

Минала-та година е била твърдѣ добра за земледѣлци-тъ на всякъдѣ изъ Сѣверний Китай. Никогда не ся е виждало такова изобиліе, и ако да не бѣше гасто-то население, избыточно-то произведение щѣше да възнагради жители-тъ за причинени-тъ отъ наводнения-та опустошения прѣзъ 1890 год. Земя, която си покрива шестъ мѣсеци отъ вода приема сжщоцѣнешъ стой нова почва, както въ Египетъ, и алкални-тъ, които прѣнѣтствуватъ на плодородие-то на ниски-тъ Китайскі полета, ся измиватъ отъ тѣзи изобилии наводнения.

СЕЛСКО ХОЗЯЙСТВО.

Соль като прахъ за зѣби е по-добро сръдство отколкото какъвъ да е другъ прахъ. Тя държи зѣби-тъ много ъбли, вѣнци-тъ яки и червени и дѣхъ-тъ прѣсецъ.

Ако гърло-то ти боли, натопи една кърпа въ студена и солена вода, истѣскай ѝ и я вържи добръ на гърло-то си, когато си лѣгашъ, и покрий ѝ съ сухъ пешкиръ. Това е прѣвѣсходно сръдство.

Една чайца лѣжичка чиста пепель (отъ дърва) турена въ зѣбъ-тъ на коние ведѣжъ въ седмица-та съставлява хубавъ здравословенъ прахъ и по-евтинъ отъ този, който си продава въ синцарини-тъ.

Цѣли каламфиръ-коренне сега ся употребяватъ за искоренение на немилостивий-тъ и трудолюбивъ молецъ. Казватъ, че тѣ сж по-силни като пестрѣбителенъ дѣецъ нежели тютюня, камфора, или кедровъ талашъ.

Може би да не е познато на читатели-тъ ни, че една глава лутъ обиварена въ маджунъ е прѣвѣсходенъ цѣрь сръщу инфлуенца-та. Не ся вижда да распуца кашлица-та, но цѣлкъ си кашлица-та скоро исчезва.

Единъ кошаръ отъ 5,000 пчели дава около 24 килограма медъ и ся умножава неколкократно въ нѣтъ години. Споредъ най-постѣдѣя-та сатистика цѣло-то число кошери въ Съединени-тъ Държави на Америка и въ Европа е 7,424,009, и годишно-то произведение на медъ е 85,000,000 килограма.

Анализъ-тъ на нѣколко цѣвѣкта показва, че зрѣлость повече отколкото голѣмива опрѣдѣля колко захаръ съдържа цѣвѣкло-то. Много-то листие въ сравнение съ корение-тъ не било знаеъ, че цѣвѣкло-то ще съдържа повече захаръ, но обратно-то.

Рассказватъ че Кралица Виктория издала наставления да ся не употребяватъ за палрѣдъ въ свѣрска съ нейни-тъ обори юзди, защото ся намѣрило, че тѣ били ненужни и жестоки. Нейний-тъ надзирателъ пише на единъ господинъ въ Канада, че употребление-то на юзди въобще намалѣва въ Англия, и че промѣнение-то ся намѣрило твърдъ полезно.

Битайци-тъ сж най-добри-тъ градинари на свѣтъ-тъ, безъ да искючаваме даже и Германци-тъ. Причина-та на това е, че тѣ считатъ всѣки трудъ добръ пѣдвѣнъ, който придава малко нѣщо на богатство-то на земя-та. Тѣ спестиватъ всякакъвъ видъ торъ съ една методическа грижа, която е съв-

сѣмъ непозната на Европейско-то папрѣдѣло земледѣлие.

Добро нѣщо е да бѣде челоуѣкъ систематиченъ. Учѣте дѣча-та си да бѣдѣтъ такива. Нека пачнѣтъ съ това, като записватъ всяко нѣщо—врѣме-то, работа-та, която ся върши въ чифликъ-тъ, колко кола храна ся прѣнасятъ отъ поле-то всяко лѣто, цѣпна-та на всяко нѣщо което ся купува или употребява, и доходи-тъ отъ продажби. Това е добро навикно-вение

Една награда отъ 1,000 лева неотдавна ся прѣдложила отъ едно Френско дружество за най-добрия способъ за държанне картофи и други градински произведени. Планъ-тъ на г-нъ Шрибб, който спечелилъ награда-да, билъ този: да ся турятъ картофи-тъ да стоѣтъ 10 часа въ 1 1/2 на сто растворъ отъ витриолъ, и слѣдъ като ся добръ изсушѣтъ, тѣ държатъ повече отъ година безъ да прѣтърпѣтъ нѣкакво измѣнение. Сжщия растворъ може да ся употребѣи много пѣти.

Сѣверна Америка има около 412 вида лѣсни дървета, распрѣдѣлени като слѣдва: на Атлантически-тъ страни 176; на страни-тъ край Тихия Океанъ 106; общи и на двѣ-тъ страни 10; на страна-та на Скалисти-тъ Планини 46; Тропически видове въ Флорида, 74. Европа има 158 вида, шестъ отъ Сѣверо-Американски-тъ видове ся намиратъ въ Европа. Крайно бързо-то изсѣчаванне на Американски-тъ лѣсове не е само ужасително опростѣяване на едно сръдство за обогатяване, но е причинило и голѣми загуби отъ страшни-тъ потоци, които сега отдаватъ на прѣмахване дървета-та отъ хѣлмове и рѣкове.

Нѣмание капиталъ за слѣдване работа-та на чифликъ-тъ, който ся стараеъ да управляватъ е голѣма-та сѣпка на повече-то чифлици. То ги сѣзва и въ продаване и купуване, тъй щото тѣ зависѣтъ до голѣма степенъ отъ воля-та на онѣзи съ които иматъ земяне даване. Ако работа-та въ твоя чифликъ е такава, по-добръ продай половина-та отъ чифликъ-тъ и нивѣ-та си, и ся постарай да обработваш друга-та половина съ колкото капиталъ пѣлашь за да можешъ да купувашъ паквото тя трѣба и да продавашъ дѣто искашь и както ти изиася. Ще намѣришь този способъ по-полезенъ и по-задоволителенъ отколкото този, който си слѣдвалъ.

ХРИСТИАНСКИЙ СВѢТЪ

Издава Методиста-та Епископална Миссия, Свищовъ.

Редакторъ-Отговорникъ С. ТОМОВЪ:

Свищовъ, Печатница "Надѣжда."